

Sjömansvisa.

Nr 3.
Med
Uttryck

När störtjö-ar re...lin/gen

Skjöl...ja, det hvi-ner i tac.kel och tåg och

skyhög sig höll ver hvar böl...ja då te...ker i

sjö mannenshåg: Prins Os-car den hjeltens så wåg, vi

ko...rat till Vikinga! Kung! mig lyst med ho-nom att

föl...ja i stormar på skummande våg.

III.

***Sjömans-Visa* *).**

När störtsjöar relingen skölja,
 Det hviner i tackel och tåg,
 Och skyhög sig häfver hvar bölja,
 Då leker i Sjömannens håg.
 Prins OSCAR, den hjelte så ung,
 Är korad till Vikinga-kung.
 Med honom så glade vi följa
 I storm och på svallande våg.

*Men ack! om jag hade mig vingar,
 Som foglen i luften han far!
 Så hasteligen skulle jag mig svinga,
 Der solen hon lyser så klar:
 Allt bort i den grönskande dal,
 Der källan hon flyter så sval;
 Der skulle jag lilla vännen finna,
 Som kär i mitt hjerta jag har.*

*) Af de utmärkta raderna ur en gammal sjömansvisa, som i förra århundradet ofta blifvit omtryckt, synes, att denna folksång icke kan vara särdeles gammal. Den vackra melodien har troligen undergått någon förändring i sednare tider. Den gamla Visan sjunges mest i södra orterna.

Till sjös! — klingar Bölja den klara,
 Till hafvet jag längtar igen:
Farväl alla Flickor så rara,
Också min utvaldaste vän!
 Frisk kultje nu leker kring rå,
 Så muntert till segels vi gå.
 Mig lyster de svanvägar fara
 Och plöja den skummande våg.

Blir engång väl gammal och sitter
 Som hafsörnen, ruggig och grå,
 Och lyssnar på strandfogla-qvitter
 Och glor på de böljorna blå.
 Min notnål jag märkt med ett — O.
 Den Sjukung jag tjent har med tro.
 Och än gamla hjertat det spritter,
 När stormvågor stränderna slå.
